

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 7
JANUAR - 2016

LE ENO JE POTREBNO

Nikar ne reci ali Oče naš

Nikar ne reci:

Oče,

če se dan za dnem ne obnašaš kot pravi sin.

Nikar ne reci:

Naš,

če živiš zagledan sam vase in v svoj egoizem.

Nikar ne reci:

Ki si v nebesih,

če misliš le na zemeljske stvari.

Nikar ne reci:

posvečeno bodi tvoje ime,

če se sramuješ besede kristjan

in če je umazan tvoj besednjak.

Nikar ne reci:

Pridi k nam tvoje kraljestvo,

če se zanašaš zgolj na materialne dobrine.

Nikar ne reci:

Zgodi se tvoja volja

kakor v nebesih, tako na zemlji,

če je nisi pripravljen sprejeti tudi tedaj,

ko je zaznamovana z bolečino in s trpljenjem.

Nikar ne reci:

Daj nam danes naš vsakdanji kruh,

če se ne zmeniš za ljudi,

ki so lačni kruha in ljubezni.

Nikar ne reci:

In odpusti nam naše dolge,

kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,

če si jezen na svojega brata in prijatelja.

Nikar ne reci:

*In ne vpelji nas v skušnjava,
temveč reši nas hudega,
če se z vsemi močmi ti sam ne zoperstaviš slabemu.
Nikar ne reci:
Amen,
če nisi zelo resno vzel besede očenaša.*

Ob dnevu samostojnosti, 26. decembra

Dva utrinka iz veznega besedila na Adoramusovem koncertu

To ni zemljevid, to je prava fotografija:
na enem posnetku vse, kar imamo.
Česar ni na tej sliki, nočemo. Kar je na njej, ne damo.
Tu smo. Tu živimo. Slovenci. To je vsa naša bogatija.
Tu govorimo mili arhaični jezik, znan po dvojini.
Dvojina je lepa. V njej pišemo pesmi o ljubezni.
Imamo eno matično deželo in dve tujini.
Malo nas je. Tujini pa sta veliki in železni.
Naša Sava, Soča in Drava imajo materinska imena.
Na naše slavne kozolce se najraje obešajo muzikanti. /.../
Tu je naš dom. Za ta akvarij imamo škrge.
Imamo Ljubljano, ljubljeno, in podeželske trge.
Tu je vsak, ki z vami zvečer v bifeju sloni,
čez dan pošteno opravil svojo dnino;
tu vemo vse o tistih stezicah, poznamo vse brezpoti
in nosimo s sabo, tu nekje čisto znotraj, njo, domovino.

Ervin Fritz, Narodova skupinska slika II

Take dežele ni

Lepa je moja dežela. Bridkosti polna.

Sem je stvarnik sejal nemir
in lepoto, ki je skoraj popolna,
in žalost, kot je ni na svetu
nikjer.

Nikjer ni zemlja tako skromna in
radodarna,
nikjer ne pride lastovka tako hitro
na jug,
nikjer ni nikoli tako bledikava
zarja
skozi stoletja ohranjala up.

Nikjer trave z Jurijem, svojim
patronom,
ne veseljačijo tako dolgo v jesen
in nikjer ne kriče še pod
betonom
o zelenem spominu svojim
ljudem. /.../

Lepa je moja dežela. Lepa do
muke.

Samo tu gruli prsteno grlo rim.
Samo tu so tudi groze manj
hude.

Samo tu lahko živim.

Tone Pavček

Prijateljstvo

To je zgodba dveh prijateljev, ki sta skupaj hodila po puščavi. Naenkrat sta se sporekla in eden udari drugega. Udarjeni se je počutil ponižanega, a je brez besede to napisal v pesek:

DANES SEM DOBIL UDAREC OD NAJBOLJŠEGA PRIJATELJA.

Nadaljevala sta svojo pot po puščavi in prispela do oaze, kjer sta se odločila, da se bosta okopala. Tisti, ki je dobil udarec, je skoraj utonil v globoki vodi, a ga je njegov sopotnik rešil. Ko je po nesreči prišel k zavesti, je brez besed vklesal v skalo besede:

DANES MI JE MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ REŠIL ŽIVLJENJE.

Njegov sopotnik ga je potem vprašal: »Ko sem te udaril, si to napisal v pesek; zdaj pa, ko sem ti rešil življenje, pa si to vklesal v skalo. Zakaj? Prijatelj mu je odgovoril: »Ko nekdo stori nekaj slabega, moramo to zapisati v pesek, da lahko potem veter to slabost izbriše, ampak ko nekdo stori kaj dobrega, moramo to vklesati v kamen, da potem tega ne more več nihče izbrisati.«

Nauči se zapisovati rane v pesek, a srečo vklesati v kamen.

Poklic sestre, bolničarja/negovalke, strežnice je zelo lep, pa vendar tudi zelo zahteven in odgovoren poklic. Je pravzaprav več kot samo poklic. Je poslanstvo, katerega zmore opravljati samo tisti, ki ima blago, čuteče srce, trdno voljo, znanje in ljubezen do starejših.

Vedno se zavedajmo velike odgovornosti, ki smo jo prevzeli pri negovanju stanovalca.

Natančno, pravilno, vestno, skrbno, odgovorno, potrpežljivo in z ljubeznijo opravljajmo svoje delo.

Spoštovani! Stanovalci so nam neizmerno hvaležni za vsak darovani trenutek, ki jim ga namenimo. Naša bližina naj bo njihova luč. Skušajmo to ozavestiti.

Kot je zapisal župnik Martin iz Bohinja: »Pridejo dnevi, ko gre vse narobe. Ko te iztiri najmanjša reč, vendar ne ustavljajmo se pri tem. Pogumno naprej!«

V imenu vodstva se vam zahvaljujem za vaše delo, vaše poslanstvo in ne glede na vse: pojdemo z veseljem naprej!

Papež Frančišek je to leto razglasil za sveto leto usmiljenja. To naj nam bo spodbuda, da bomo vztrajali v služenju, ko se bo zdelo, da je naše delo premalo cenjeno, ko bomo prepričani, da se nam godi krivica. Usmiljeni Gospod nas vedno čaka odprtih rok, da nas stisne v objem. Naj bo to leto usmiljenja še posebej blagoslovljeno!

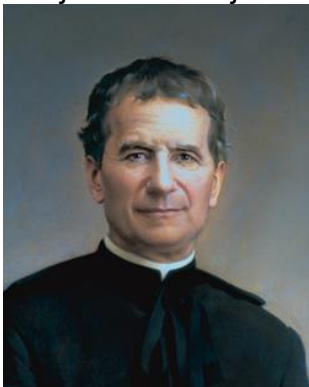
Leonida

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Janez Bosko – don Bosko /1815–1888/

Leta 1974 je v zbirki Žepna knjižnica Ognjišča v Kopru izšla knjiga z naslovom Ukradli ste mi srce, v kateri italijanska salezijanska duhovnika Enzo Bianco in Carlo de Ambrogio na mikaven način predstavita sv. Janeza Boska ali Don Boska, ustanovitelja salezijancev in velikega vzgojitelja mladine. Na koncu te knjige je Don Boskov slovarček in pod geslom 'vzgoja' beremo njegove misli: »Moj vzgojni sistem? Zelo preprost je: Pustite mladim vso prostost, da počno stvari, ki so jim najbolj všeč. Pri tem pa morate v njih odkrivati kali njihovih dobrih nagnjenj ter poskrbeti, da se razvijejo. Vsakdo z veseljem dela samo

tisto, za kar se čuti sposobnega, zato to upoštevam in moji gojenci delajo vsi od kraja ne le z vnemo, ampak tudi z veseljem.«

Ob stoletnici smrti leta 1888 je Don Boska v Ognjišču lepo predstavil slovenski salezijanec, dr. Zvone Štrubelj. »Don Boskova življenjska pot,« je zapisal, »je zelo preprosta: vsa umetnost svetosti je zvestoba Bogu v malem, v vsakdanjih opravilih.« Rodil se je 16. avgusta leta 1815 v vasi Becchi, 30 kilometrov jugovzhodno od Torina, glavnega mesta Piemonta. V nežnih letih je izgubil očeta in izkušnja trde mladosti je pripomogla, da je imel izreden posluš za probleme zapuščene

mladine. Ko mu je bilo devet let, je začel hoditi v župnijsko šolo, ki je bila poldrugo uro daleč. Ko je šel na višje šole, si je služil kruh z raznimi deli, kajti mati mu ni mogla plačevati šolanja. Pridobljeno znanje mu je kasneje še kako prav prišlo. Ko je končal gimnazijo, se je odločil za duhovniški poklic. Bogoslovje je študiral v mestu Chieri in bil leta 1841 posvečen v duhovnika. Po novi maši se je tri leta izpopolnjeval na pastoralnem inštitutu v Torinu.

V teh letih je obiskoval torinske zapore, kjer je našel tudi številne mlade ljudi, ki so prišli v mesto, pa niso dobili dela in so se preživljali z manjšimi tatvinami. Don Bosko se je zavzel zanje in je zanje začel ustanavljati domove, imenovane oratoriji, kjer jim je priskrbel toplino doma, jim pomagal, da so se izučili kakšnega poklica, obenem pa jih je tudi versko vzgajal. Za službo revni mladini, predvsem moški, je leta 1859 ustanovil redovno družbo, ki je po nebeškem zavetniku sv. Frančišku Saleškem, ženevskem škofu na začetku 17. stol., dobila ime salezijanci. S sodelovanjem sv. Marije Mazzarello je leta 1872 osnoval še žensko vejo salezijanske družbe Hčere Marije Pomočnice. Za časa svojega življenja je odprl vzgojne zavode tudi v sosednji Franciji in Španiji. V več skupinah je poslal nad sto salezijanskih misijonarjev v Južno Ameriko, v Patagonijo, na skrajnem jugu Argentine. Od dela izčrpan, je v 73. letu življenja 31. januarja 1888 umrl v Torinu. Pokopali so ga v veličastni baziliki Marije Pomočnice, ki jo je bil zgradil z očitno podporo Božje previdnosti. Med blažene je bil prištet leta 1929, med svetnike pa leta 1934. Med drugimi so si ga za svojega zavetnika izbrali založniki, kajti Don Bosko je širil evangelij tudi s pomočjo verskega tiska

(znamenite so bile njegove 'knjižice', krajši spisi verske in vzgojne vsebine) in salezijanci to njegovo delo nadaljujejo.

V Slovenijo so Don Boskovi salezijanci prišli leta 1901, in sicer na Rakovnik v Ljubljani. Tam so postavili cerkev Marije Pomočnice, ki je zdaj župnijska cerkev in priljubljeno božjepotno svetišče. Kmalu je nastalo več hiš, vzgojnih zavodov, šol, obrtnih delavnic in mladinskih domov po raznih krajih Slovenije. Po vojni jim je bilo skoraj vse vzeto. Zdaj delujejo naši salezijanci po župnijah, njihov katehetski center zelo živahno deluje na področju tiska. Uspešno deluje tudi gimnazija v Želimljem, ki jo vodijo salezijanci.

Pripravila Marica

HIPOKRATOV KOTIČEK

OREH

Zakaj bomo v januarju 2016 razmišljali o orehu? Sredica oreha ima obliko možganov. Možgani so iz dveh polovic, sredica oreha je iz dveh polovic. Orehi so glede na sestavo dobri za naše možgane, pravijo strokovnjaki. Paradižnik je podoben našemu srcu – uživanje paradižnika koristi srcu in tako lahko najdemo še veliko primerjav.

Orehi so torej hrana za možgane, imajo veliko maščob, za možgane pa je pomemben vitamin E. Raziskave kažejo, da redno uživanje orehov krepi spomin, z orehi naj bi tudi zmanjševali

tveganje za pojav Alzheimerjeve bolezni.

Zeliščarji vemo, da niso zdravilna samo jedrca orehov. V juniju nabereмо tudi listje, ga hitro posušimo in imamo pripravljen čaj, ki koristi ob driskah in pri drugih obolenjih prebavil. Nekateri pa ga ne prenesejo, zato moramo biti pri uporabi previdni, pitje po požirkih bo za začetek dovolj.

Čaj je uporaben tudi zunanje: pri težavah s kožo (ekcemi, spiranje ran, ki se slabo celijo). Čaj iz orehovih listov je tudi odlična kopel za noge, ki se zelo potijo.

Orehovo olje se je včasih zelo uporabljalo za lase in lasišče. Lasje so postali mehki in prožni in so se hitreje obnavljali. Nekateri prisegajo na orehovo olje kot na čistilca krvi. Znano je tudi, da je hladno stiskano orehovo olje najboljšo čistilo za črevesje. Uživamo tri čajne žličke na

dan, vedno pred obrokom. Preprečuje kislost v tankem črevesju. Je tudi odlično sredstvo proti zaprtju.

Prav je, da orehovemu olju vrnemo mesto, ki ga je imelo včasih.

Verjetno pa mi ni potrebno omenjati namakanja zelenih orehov v »šnopcu«. Tudi to ima zdravilne učinke (v majhnih količinah). Orehova potica ni samo dobra, ampak tudi zdrava, le koščki naj bodo primerni.

Metka R.

LITERARNI KOTIČEK

Novo ...

Leto se izteka in čakamo novo ...

»Le kaj nam prinese?« se sprašujemo v sebi.

Nič novega, če sami ostajamo v starem
in v naročju pestujemo trpke spomine, obsojanja gnev ...

Ne leto, že jutro lahko prinese vse novo,
ko objamem svoj dan, ki je pred mano!

Stopim lahko na poti nove svobode
in dovolim, da angel miru sede na moja ramena.

Zavem se, da je moja svoboda v meni,
nihče mi je ne more ne vzeti
ne podeliti.

Sredi vseh ječ tega sveta imam svojo svobodo v kamrici duše.

Tam bom našla zavetje za smeh,
prepoznavanje resnice,
pogled v oči in človeško bližino,
za dotik, ki ozdravlja ...

Včasih je nujen odmik od norosti!
Ko me ne boste našli v ponorelem svetu,
me iščite tam, v zavetju moje tišine,
kjer me bodo zibale lepe misli spomina,
kjer se bo kovala prihodnost

in kjer bom sama pred seboj opazovala poteze svojega jaza,
prisluškovala besedam v sebi,
začutila, kdo sem
in kdo si ti, ki si ob meni!

Tadeja

Gospod je moj pastir

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka. Ali zaupamo Gospodu, da je to res? Stiska nas potare in nastopi hudič. Da, hudič! On je mojster prevare. Pravi, da te Bog ne ljubi. Glej razlike. Eni imajo, drugi nimajo. Ali je to pravica? Da, razlike so in glej ga, zlomka, poglej zadnjo večerjo z Jezusom. On je delil kruh in vino enako vsem, celo Judu Iškarjotu, ki ga je kasneje izdal, Bratje in sestre, postanimo Jezusovi učenci ter postanimo enakopravni in radodarni tudi do naših Judov Iškarjotov. Zavedajmo se: »GOSPOD JE MOJ PASTIR, NIČ MI NE MANJKA!« Pojdimo na njegove pašnike.

Slavko

Kaj vse še znamo!

Po hodniku proti ambulantni veselo prepevata ga. Marija Dragman in ga. Francka Jakša. Prišli sta merit krvni pritisk. Ko se ga. Marija usede, da ji izmerim pritisk, je zapela tole pesmico:

Šola je minila, trilili, trilili,
zdaj pa le po snegu na sani,
zdaj pa le po snegu na sani.

Torbica poskoči z dečkom, hop,
z dečkom, hop,
deček pade nanjo kakor snop,
deček pade nanjo kakor snop.

Tablica na koščke se zdrobi,
se zdrobi,
kam bom jutri pisal U in I,
kam bom jutri pisal U in I!

Marija Dragman

DVA JUBILEJA V LETU 2015

V Miklavževem vrtcu sta dve vzgojiteljici praznovali okroglo številko svojega rojstnega dneva.

Kot se za jubilej spodobi, smo ostale zaposlene naši dve slavljenki presenetili in ju nagradili z nalogami, ki sta ju morali opraviti.

Naša prva slavljenka se pelje na potovanje »NA BALI«.

Pod vso to opravo pa se skriva naša druga slavljenka. Jo prepoznate? ☺

OBISK MIKLAVŽA, 7. 12. 2015

BOŽIČNICA MIKLAVŽEVEGA VRTCA

Vzgojiteljice in otroci Miklavževega vrtca so v petek, 18. decembra 2015, pripravili prijeten večer za starše, sestre, bratce, babice, dedke ... in vse ostale poslušalce, ki so Jožefovo dvorano napolnili do zadnjega kotička.

Božičnica se je začela s slavnostnim pozdravom otrok Zelene sobe, ki so s pomočjo vzgojiteljic Urše M. K. in Brede zapeli slovensko himno.

Vodja vrtca Ljiljana Gomerčič je pozdravila vse navzoče.

Otroci Rumene in Oranžne sobe so se predstavili s pesmijo Kolesa na avtu se vrte. Vzgojiteljice Boža, Radica, Estera in Rahela so bile na otroke ponosne, saj otroci niso nič jokali.

Sledile so deklamacije otrok Modre sobe, ki so nam z glasom in gibom predstavili tri pesmi Dnevi v tednu, Pedenjped in Sam. Otroke Modre sobe sta na nastop zelo dobro pripravili vzgojiteljici Joži in Urša D.

Otroci Modre sobe so tudi člani otroškega zborčka, ki ga vodi Estera – zapeli so dve pesmi: Prijateljska in Snežinke.

Po nastopih otrok je vse zbrane čakalo presenečenje! Vzgojiteljice so se spremenile v Jošta, Anžeta, babico in angela. Zaigrale so prirejeno dramsko igro Janeza Čuka z naslovom Božična zgodba. Otrokom je bilo zelo zanimivo, ko so videli svoje vzgojiteljice v čisto drugačni vlogi. 😊

Poslovili so se tudi od Urše Dolenc, ki bo zdaj kmalu postala mamica. Otroci so ji zaželeli, da bi bil dojenček lep, priden, da bo rad jedel, starši pa so ji izročili darilo.

Božičnico so vsi prisotni zaključili na najboljši način – s čajanko. Starši so napekli polno mizo odličnih piškotov, dišalo je po kostanju in čaju.

Naša četica koraka

strumno in veselo. Kuharici bomo pomagali piškote narediti, da v našem Domu Marije in Marte bo lepo. Eden valja, drugi obdeluje sladko krhko nam testo. Kaj pa tretji? Z modelčki oblikujejo pripravljeno testo, da za obdarovanje bo.

Četica vrtca našega skrbi za nas, da nam za božič in novo leto bo lepo. Hvala, otroci in mentorji, še enkrat vam mi želimo, da po novem letu vam lepše bo.

Slavko

Zahvala

19. decembra smo v domu že drugo leto zapored organizirali praznovanje za otroke in vnuke zaposlenih delavcev. Lani se je prijavilo 35 otrok, letos pa se jih je prijavilo kar 69. Na sami prireditvi pa smo razdelili 72 daril.

A brez pridnih motivatorjev ne bi bilo prireditve, vzdušja, daril. Naša glavna sila, vlečni konj, je bila Tatjana Lazar, ki je napisala igro, izbrala igralce, jih poučevala, motivirala ... Bila je scenografka, kostumografka, režiserka ... Predvsem pa je motivirala nas, zaposlene, da smo prinašali svoje izdelke, ki smo jih prodajali, da smo dobili denar za obdarovanje otrok. Tatjana je bila tudi glavni finančni koordinator, izbrala je darila za otroke, spekla piškote, naredila veliko prekrasnih voščilnic, uro ... Tatjana, vem, koliko prostovoljnih ur si nesebično vložila v ta božični projekt. Verjemi, hvaležni smo ti. Hvala.

Hvala tudi našemu izgubljenemu palčku – Tinci, ki je mesec prej pridno izdelovala venčke, božične aranžmaje, potem pa to kot beli angelček pridno prodajala. Kot Tatjanina desna roka je pomagala pri darilih, sceni, okraševanju, okraševanju ... Palček, saj veš, brez tebe ne gre. Si carica. Hvala.

Hvala tudi medvedu Beti, miški Katarini Stavanja, vevericam Sonji Turk in Mateji Križman, dobri vili Silvi. Hvala tudi Davidu, ki je pomagal pri sceni in poslikavi obrazov. Damirju hvala za unikatno palčkovo obutev.

Hvala tudi Petru Kuncu, ki je celotni ekipi nesebično pomagal pri postavitvi scene v dvorani in v kozolcu. Pripravil je vse potrebno – od stolov, luči, smrek ... Prav tako nam je ostal zvest, ko se je prireditev končala. Do zadnjega je bil z nami in nam pomagal vse pospraviti. Peter, hvala. Nikoli ne bo pozabljeno, kar si storil za nas in naše otroke.

Zavodu DMM pa hvala za rezervacijo Jožefove dvorane, logaški župniji pa za najem kozolca.

Hvala tudi vam, drage sodelavke, ki ste kakorkoli pomagale pri prireditvi. Nekatere ste pridno prinašale svoje izdelke, druge ste pridno kupovale, tretje peklo, pomagale pri strežbi. Vsak je pomagal po svojih močeh in kolikor mu je velevalo njegovo srce.

Vsem hvala, otroci so vam hvaležni. Se vidimo spet decembra v letu 2016.

Lisička

Izgubljeni palček

V gozd – v Jožefovo dvorano se je zatekel palček, ki ni našel poti domov. V gozdu so ga prehiteli drobne žival'ce. Vsaka je modrovala po svoje. Niso našle prave rešitve in ena izmed njih je poznala dobro vilo. Žival'ce so jo želele priklicati, a njihov glas je bil prešibak. V dvorani so se oglasili še otroci. In? Vila se je prikazala v svojem sijaju in otroke v spremstvu živalic popeljala mimo cerkve v palčkov dom. Prišel je božiček, otrokom se je zahvalil za pomoč izgubljenemu palčku pri iskanju doma ter otroke nagradil z darili. »Firbec« me je mučil, le kaj je v svetlečih vrečkah?! Še danes ne vem ... Nihče od otrok ni odprl svojega darila. To bo naredil doma s svojimi starši – mamico, očkom, bratom in sestro. Žival'ce iz gozda, dobra vila ter božiček se vam za pomoč zahvaljujejo ter vam želijo blagoslovljene praznike in vse najlepše v novem letu.

Slavko

Trikraljevska

Ena zvezda gori gre,
izza te temne gore,
za to zvezdo zdaj gredo,
kam jih pelje ne vedo.

Ko pridejo tja v Betlehem,
tamkaj Detece najdejo,
nizko se priklanjajo,
mu darove ponujajo.

Ko pridejo v Jeruzalem
tamkaj vprašati gredo
in učenci k' ne vedo,
brž v bukve gledat gredo.

Zdaj pa popros'mo za en mali dar,
vina, šnopca al' pa d'nar,
če ne boste nič dar'val,
bomo vam pa hčerko ukra'l.

Marija Dragman

Da bi bili navihani kot Kekec,
poskočni kot Brincelj,
modri kot Kosobrin,
pogumnejši od Rožleta,
da bi spregledali kot Mojca
in se zavedali,
da je svet poln rožic tete Pehte!

- Sodnik vpraša obtoženega: »Zakaj ste ukradli taksi?« »Zaradi policista,« odgovori obtoženi. Sodnik začudeno: »Kako zaradi policista?« »Da, on mi je to priporočil,« reče obtoženi. Sodnik: »Kako to mislite, policist vam je priporočil, da ukradete taksi?« Obtoženi: »Da, ko sem ga vprašal, kako najhitreje pridem do letališča, mi je rekel, naj vzamem taksi.«
- Policist vpraša voznika: »Kaj imate od zimske opreme?« Voznik: »Dolge gate.«
- Mihec vpraša očeta: »Ali veš, kateri vlak ima največjo zamudo?« »Kateri?« zanima očeta. Mihec: »Tisti, ki si mi ga lani obljubil za Miklavža.«
- Stanovalka reče medicinski sestri: »Sestra, dajte mi povedat, kako se jaz danes počutim.« Sestra ji odgovori: »Povem vam, danes se počutite čudovito, fantastično, zelo dobro.« Stanovalka skrbno posluša, nato pa reče: »A res, nisem vedela, da sem danes čudovito, fantastično.«
- Sestra stanovalki nastavi kisik. Pa ji nato reče: »Zakaj mi pa niste rekli, sestra, da moram dihati?! Če bi dihala, tega ne bi potrebovala.«
- Stanovalka hoče domov. Pa ji rečem: »Kaj boste doma, tam je sedaj – 1°C.« Pa mi odgovori: »Če me pelješ, bo pa potem – 2.«
- Oskrbovanka razlaga o svojem življenju, pa jo za hec vprašamo: »Koliko ste pa imeli fantov v življenju?« Pa hitro reče: »To pa ni važno.«

Iz klepetalnice

9. 11. 2015

V času dežurstva sem klepetala z gospo Pepco. Tudi gospa Kati mi je krajšala čas. Prišli so skavti, pevke Ženskega pevskega društva Petrol. Eni so želeli v skavtske prostore, drugi v dvorano. Prostore sem odklenila, glavni sestra pa naročila, da po končanih vajah dvorano zaklene. Hvala za dobro kavico – skuhamo v kuhinji (Marko).

Menart Lj.

19. 12. 2015

Vstop v avlo. Glej, kaj pa je to? Pecivo, pijača, glasba, smeh, veselje. Stopim v dvorano. V tistem trenutku sem se spomnila besed svetega pisma »bodite kakor otroci«. Kajti na odru so imele vajo uslužbenke Doma Marije in Marte, Vadile so igrico o palčku, ki se je izgubil. Kako lep dan – trenutek, ko si lahko otrok.

Pridne punce, ki so poleg svojega dela in družine pripravljene polepšati praznike in trenutke oskrbovancem in vsakomur, ki je prišel v dvorano.

Hvala, ker vam je dragoceni čas tako dragocen, da ga delite tudi z drugimi, hvala za lepe praznike mnogim, ki ste jih osrečile.

Kot prostovoljka voščim vsem v Domu Marije in Marte blagoslova pri vašem rednem in »nerednem« delu, naj se vsem rodi Jezus v srcu, ki je dobrota in ljubezen. V novem letu pa moči in zdravja, da boste še naprej lahko opravljali tako pomembno delo.

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 8.30: telovadba v Domu Lazar;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;
- ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- TOREK, 5. 1. 2016, ob 14.30 uri: druženje z otroki RK iz OŠ;
- ČETRTEK, 7. 1. 2016, ob 10. uri: božična zgodba, igrajo vzgojiteljice vrtca;
- ČETRTEK, 14. 1. 2016, ob 10. uri: knjižničarka na obisku;
- SREDA, 21. 1. 2016, ob 16. uri: obisk otrok in skupne delavnice;
- PONEDELJEK, 25. 1. 2016, ob 18. uri: sv. maša za vse pokoj. v preteklem letu;
- SREDA, 27. 1. 2016, ob 9. uri: ogled filma;
- SREDA, 27. 1. 2016, ob 14. uri: ŽPZ iz Rovt;
- PETEK, 29. 1. 2016, ob 15. uri: praznovanje rojstnih dni;

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

*Gabrovšek Karolina
Vrhovc Franciška Valentina*

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

SMEJALNICA

ŠTUDENT

»Ali tvoj fant še študira matematiko?« »Ne omenjaj mi ga! On ni več moj fant. Prejšnji teden sem ga zapustila.« »Zakaj pa?« »Zvečer sem ga klicala, da bi šla malo na sprehod, pa mi je baraba rekel, da leži v postelji in rešuje problem z dvema neznankama!«

ŠTEVILKA

Mož se je odločil, da bo ženi za rojstni dan kupil lep kostim, zato je obiskal prodajalno in izbral pravega. Prodajalka ga je vprašala, katero številko potrebuje, on pa je pojasnil: »Za številko ne vem, toda ko doma vstane s kavča, mi z ritjo zakrije celoten ekran televizije, ki meri v diagonali 70 cm!«

BREZPOSELNI

»Kakšna je razlika med brezposelnimi in uradniki?« »Brezposelni so nekoč že delali.«

Zbrala M. Č.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.